

TÉMA: H O R Y

Lyžařský výcvikový kurz

Dne 13. 1. 2007 jsme vyjeli na lyžařský výcvikový kurz do Orlických hor.

Autobus nás vyvezl až k chatě ☺. Vytahali jsme si věci z autobusu a šli jsme se ubytovat. Jakmile jsme se ubytovali, tak jsme šli na vycházku, potom byla večeře. Vařili tam dobře, ale ty polévky se někdy nedaly jíst, ale jenom někdy. Paní servírky na nás byly moc hodné. Po večeři byl večerní program a diskotéka☺.

Ráno v 7:05 měla být rozcvička, ale nebyla kvůli nepříznivému počasí, pak následovala snídaně. A pak jsme šli na túru jako po celý týden kromě pátku. V pondělí večer nám řekli, že se rozcvička a snídaně posouvá o 30 minut ☺, takže všichni byli šťastni. Ve středu jsme měli orientační běh a 2 děti se ztratily, ale šikovný pan učitel Klimek je našel☺. Ve čtvrtek dorazil do Orlických hor očekávaný orkán ☹. Štěstí nám přálo, takže chata stojí ☺. V pátek se běžel slalom, až na jednoho člověka se nic nikomu nestalo.

V sobotu 20. 1. jsme se nasnídali a jeli domů. Když jsme přijeli do Boskovic, tak jsme všichni křičeli: „OTOČTE TO!!“, ale pan řidič to bohužel neotočil, tak jsme kolem 12:00 dojeli domů.

Petra Palbuchtová, 7. H

Na hory bychom se hned vrátili, protože to tam bylo super a moc nás to tam bavilo. Výborně tam vařili a co na horách bylo nejlepšího, byly diskotéky!!! Velká škoda byla, že nebyl sníh, ale stejně se nám tam moc líbilo. Byl tam dobrý kolektiv a ještě lepší učitelé, každý den jsme měli ranní rozcvičky a chodili jsme na dloooooouhé procházky!!Z těch procházek nás pěkně bolely nohy, ale na dízu jsme stejně šli!!! :0) Také jsme se tam seznámili se skvělou kámoškou Simčou, která tam byla na praxi jako servírka.

Klára Ambrozová a Karolína Holíčková, 7. H

Lyžařský výcvikový kurz - pokračování

Každý večer jsme se dobře bavili, po večeři byla vždy diskotéka (teda jen tehdy když jsme byli hodní). Tancovali jsme o sto šest!!! Učitelé si také užívali dobré nálady. Myslím, že jsme byli dobrý kolektiv, a to i přes nějaké menší hádky. Na pokojích panovala dobrá nálada. Náš největší problém byl, když jsme při odpoledním klidu „zlobili ☺“. Myslíme si, že „lyžák“ byl nejlepší zážitek na škole. A nejvíce se nám líbili diskotéky ☺!!!!!!!

Káta Tichá a Marta Regueyrová, 7. H

Jeden den byl orientační běh. Dvě děti se ztratily, byli to Dominik Holík a Klára Ambrozová. Místo aby šli od mapy doleva nahoru, tak šli doprava dolů. Pak po 50 minutách Dominikovi někdo zavolal, byla to Monika Letfusová. Chvilí si spolu povídali, ale nepodal jí přesné instrukce o tom, kde jsou. Po chvíli však přijel pan učitel Klimek. Udýchaný, ale naštěstí ztracené našel a to bylo dobře. Pak jsme odjeli do chaty. A pak už to bylo super až do konce zájezdu.

Filip Chalupka a Dominik Holík, 7. H

Jednou jsme dostali program, že máme zabavit kamarády a vymyslet pro ně program aspoň na 10 min. To byla docela sranda. Potom byla jako završení ještě diskotéka. Měli jsme i závody dvojic a potom i jednotlivců. Dvojice běhaly orientační běh a jednotlivci na čas slalom. Poslední den jsme si pěkně užili, protože Irča nás učila aerobic a večer jsme měli karneval, který se protáhl až do jedenácté hodiny.

Martin Maryška a Michal Tesař, 7. H

Chodili jsme na dlouhé procházky, při kterých jsme hráli zábavné hry. Na konci týdne jsme měli karneval, na kterém byla zábava. Bylo to tam super, jeli bychom tam ještě jednou. Potom jsme jeli domů a v pondělí jsme spolužákům říkali svoje zážitky.

Kamil Láta a Jan Komár, 7. H

PŘIJÍMAČKY

V devátých třídách se pomaloučku do žáků vkrádá nervozita z přijímacích zkoušek. A některým se o nich dokonce i zdá.

Každý deváták končí školní rok přijímačkami na SŠ. Teda nekončí, protože se potom ještě normálně učí, ale spíš se mu nechce po přijímačkách učit.

Já si myslím, že se většina děcek před přijímačkami učí hodně, možná se každý trochu nervuje, ale hlavně se všichni rozhodují, na kterou školu půjdou. Také, jaké budou přijímačky, pokud budou. Například já se nervuji, jestli přijímačky budou nebo mě vezmou na průměr, no prostě hrůza. Snažím se hodně učit, abych se na svou vybranou školu dostala na sto procent. Kdyby mě vzali do průměru, bylo by to skvělé, určitě by ze mě spadlo hodně starostí. Sice bych musela jít na pohovor, ale to už by byla hračka.

Když tak chodím po třídě a bavím se o přijímačkách se spolužáky, zjišťuji, že jsou na tom všichni stejně. Moc se mi líbí, že jsme dostali šanci si ověřit svoje znalosti v testech SCIO a CERMAT, kde nám testy ohodnotí, a my tak zjistíme, jak bychom na tom byli, kdybychom psali pravé přijímačky. Přesto je to trochu jiné. Tyto testy nejsou tak důležité, jako přijímačky a v tom je podstatný rozdíl. Přijímačky jsou dost důležité a to mě dost děsí. Mám trochu strach, že přijdu na přijímačky a budu úplně dutá. Dokonce se mi zdál i sen, že jsem psala přijímačky, ale ty se mi nepovedly a já jsem skončila jako uklízečka. No to je hrozná představa. Už asi blázním. Už ať je to za mnou, tedy za námi všemi. Myslím tím všechny, co se letos hlásí na SŠ a budou psát přijímací zkoušky. Snad to přežijeme bez vážných poruch.

Veronika Krahušková, 9. F

SCIO TESTY

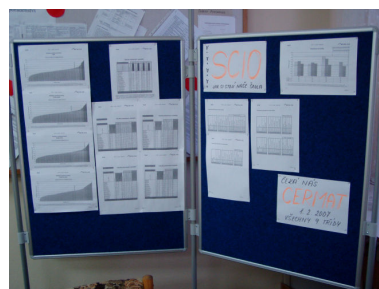
V pondělí 4. prosince naše třída 9. F psala srovnávací testy SCIO. Vyzkoušet si je však mohli také vybraní žáci z ostatních devátých tříd.

Přestože jsme předem věděli, že budeme testováni, nevěděli jsme přesné datum, a tak jsme byli celkem zaskočeni, když jsme se o testech dozvěděli v pátek a v pondělí jsme je už měli psát.

Postoje mých spolužáků byly velice rozdílné. Někteří trávili víkend učením toho, v čem si ještě nejsou moc jistí. Jiní zase spoléhali na svoji inteligenci. Těžko říct, která varianta byla správná, ale nyní už každý ví svoje výsledky a sám si musí uvědomit, co podcenil! Je to pro nás skvělá zkušenost!

Někteří byli velice nervózní, jako u pravých přijímacích zkoušek, ale alespoň opravdu víme, jak na tom se svými vědomostmi jsme a že bychom neměli podceňovat přípravu na přijímací zkoušky!

V testech SCIO jsme testovali znalosti z českého jazyka, matematiky, anglického jazyka a obecných studijních předpokladů. Já jsem se svými výsledky spokojená, jako plno mých

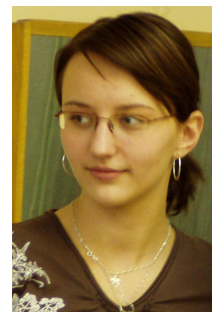

SCIO TESTY - dokončení

spolužáků! S čím ale někteří žáci nesouhlasili a stále nesouhlasí je to, že výsledky byly uveřejněny ve sborovně!

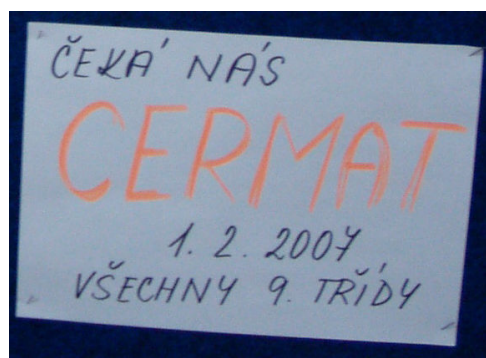
Nyní každý sám může posoudit, jak na tom opravdu se svou inteligencí je!

Lenka Vaňková, 9. F

TESTY CEMAT

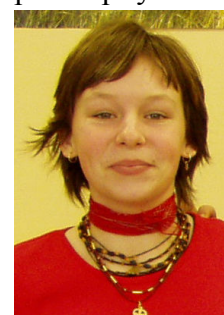
Zkouška na nečisto? Tak to je opravdu výzva. Kdo by nechtěl vědět, jak je na tom se svými znalostmi.

1. února, hned den po rozdávání vysvědčení, jsme měli psát testy od společnosti CERMAT. Dříve jsme už jedny testy psali, ale od jiné společnosti (Scio). Tím pádem jsme alespoň zhruba věděli, o co asi půjde. Někteří si kvůli tomu nedělali vůbec žádné starosti, jiní byli ale nervózní a někteří se vůbec neodvážili přijít do školy. Já jsem se přidala na stranu těch, co přemýšleli o tom, že jim tohle pomůže. Vyzkoušet si přijímačky na nečisto nemůže hned tak každý.

Na programu, který byl přesně daný a nemohl se měnit, nás nejvíce překvapily velice dlouhé přestávky. Psali jsme z matematických dovedností, z dovedností českého jazyka a obecných studijních předpokladů. Nakonec jsme ještě vyplňovali žákovský dotazník. Kvůli dlouhým přestávkám se tyto testy protáhly až do odpoledne. Ze školy jsme odcházeli až o půl třetí.

Tohle testování bylo obtížnější než to předtím, ale doufám, že nedopadne úplně nejhůř (=0).

Anna Faltýnková, 9. F

POSTIŽENÍ MEZI NÁMI

Někteří ani neví, že mezi námi existují. Ale je to tak. O kom že je vlastně řeč???

Mluvím o lidech, kteří neměli tolik štěstí jako většina z nás. Jsou to tělesně a mentálně postižení. Podívejme se těmto lidem „pod kůži“. Jak se asi cítí... Co je jim milé a co naopak... Do těchto človíčků nemůže člověk vidět, pokud se neocitne v jejich kůži. Většina lidí je vidí jako méněcenné a podle toho se k nim chovají. Ale možná je to tím, že neví, jaké to je sedět na vozíčku a nemoci si jít do kina na nějaký film, aniž by někomu něco řekli. Pojdme se ale trochu zamyslet... Co všechno jsme pro ně schopni udělat. Existuje spousta nadací pro tyto lidi. Dostávají alespoň nějaké dárečky, ať peněžité nebo hmotné. Za peníze si kupují přístroje, které jsou důležité, aby se mohli pohybovat.

A jak to skutečně vypadá v takovýchto zařízeních pro mentálně a tělesně postižené???

Naše třída se byla 15. prosince také podívat v jednom takovém centru. A to se nachází v Boskovicích, jehož název zní BETANA. Bylo to před Vánocemi, a tudíž jsme nepřišli s prázdnou. Z ručně vyrobených dárků měli nejen děti, ale i dospělí velkou radost. Paní, která nás po BETANĚ provázela, nám ukázala i stroje, díky nimž se postižení pohybují. Stroje nebyly zrovna nejlevnější, proto si jich nemohou dovolit moc. Ale právě díky sponzorským darům si mohou dovolit i to málo, co mají. Myslím, že taková exkurze po BETANĚ byla velmi poučná. Někteří chlapci si vyzkoušeli, jaké to je být jen na pár chvil postiženými. Nechali se převézt pomocí stroje z pokoje do vany. Bylo to zajímavé, ale myslím, že můžeme být rádi, že jsme zdraví a pohybovat se můžeme i bez přístroje.

Petra Grénarová, 7. H

Ukázky činností a prací postižených dětí.

Jak můžete pomoci vy

IČO:

Č. účtu: KB Blansko 15635-631/0100 v.s.207

HODINA OBČANSKÉ VÝCHOVY

Žijeme v demokratickém státě a jedním z našich práv je právo volit. Žáci základní školy toto právo ve „skutečném“ světě ještě nemají, musí si počkat až na svých 18 let, ale proč by si to nemohli vyzkoušet alespoň na nečisto, aby věděli, jaké to je, rozhodovat o něčem. A tak si to někteří žáci devátých ročníků v rámci hodin občanské výchovy zkusili. A jak postupovali?

Už v předešlých hodinách jsme se v naší třídě 9. F rozdělili do skupinek. Všechny skupinky měly za úkol vymyslet si svou vlastní politickou stranu. Pracovali jsme na tom dlouho a vymýšleli jsme jména, programy a hlavně něco, čím nalákáme co nejvíce voličů z naší třídy.

Všechny skupinky se na den voleb velice pečlivě připravily. A 27. února se 3. hodinu konaly v naší třídě **volby**.

Nejprve se nám všechny politické strany představily a seznámily nás se svými programy. Potom, co se všichni dostatečně představili a ujistili ostatní, že mají volit právě je, se konaly samotné volby. Všichni se pořádně rozmýšleli a vepisovali na volební lístky, které nám paní učitelka Živná vytiskla, aby měly stejnou formu, čísla stran. Pro někoho bylo rozhodování těžké, ale někdo věděl hned od začátku, koho volit. Nabízených stran bylo pět a každá byla sama o sobě něčím zajímavá (byla tu strana sportovní, hřbitovní, stříbrná...).

Nikdo dost dobře nevěděl, která strana nakonec zvítězí. Proto, aby strana vyhrála, musela získat nadpoloviční většinu hlasů. Po prvním kole toho nedosáhla žádná, a tak do druhého kola postoupily dvě strany, které měly nejvíce hlasů v prvním kole. Pak už se rozhodovalo jen mezi nimi.

I když se všechny strany snažily co nejvíce přesvědčovat voliče, nakonec to stejně vyhrála Strana sportovní.

Tahle hodina byla velice zajímavá a všichni jsme se výstupy některých našich spolužáků velice pobavili.

Vítězná Strana sportovní

KDYBY NA SVĚTĚ BYLO JEN ŠTĚSTÍ, BYL BY ŽIVOT LEPŠÍ?

V osmých třídách jsme se v rámci hodin slohu zamysleli nad otázkou, zda by byl život lepší, kdyby všichni měli jen štěstí. Na první pohled se zdá, že by to bylo skvělé, ale když se zamyslíme víc, najdeme i několik argumentů, proč by se nám takový život nelíbil. Tady jsou některé z nich.

Zamysleme se nad tím, jestli by bylo dobré, kdyby na světě bylo jenom štěstí.

Mám takový dojem, že na tuto otázku se nedá odpovědět tak, aby všichni se vším souhlasili. Myslíte si, že ano? Myslím, že pro každého z nás znamená slovo „štěstí“ něco jiného. Pro někoho to, když je doma s lidmi, které má rád, pro někoho zas, že je doma sám a může si v klidu sednout k počítači či televizi.

Prostě každý z nás si svoje štěstí představuje jinak.

Někdo by byl šťastím bez sebe, že nemusí chodit do školy, poslouchat učitele a nic se neučit, ale někdo by byl nešťastný, protože by byl hloupý. Kdyby bylo na světě opravdu jenom štěstí, tak bychom se nehádali, nepodváděli, prostě měli bychom se všichni rádi a nikdo by na nikom neviděl chyby.

Moje odpověď na tuto otázku je však taková, že kdyby bylo na světě jen a jen štěstí, byl by život pro někoho horší, ale pro někoho lepší. Ale asi bychom se unudili.

Eva Hofubová, 8. G

Řekl bych, že štěstí by mělo být na světě jen trochu, protože kdyby bylo hodně štěstí, tak by nebyly soutěže, všichni by byli nejlepší a to nejde. Kdybychom si stoupli vedle Romana Šebrleho, tak bychom mu řekli: „Kdysi jsi byl lepší, ale teď jsme si rovni všichni.“ Na olympijských hrách bychom se mohli poprat o zlatou medaili, protože bychom měli stejně bodů.

Dobré by bylo, kdyby to bylo jako teď. Třeba Patrik a Zdeněk jsou rychlí, nikdo na ně ze třídy nemá, aby je předběhl. A to je dobře, aspoň mají dobrý pocit a jsou nejlepší. Každý je dobrý v něčem

jiném, a tak to má být.

Jaroslav Vaško, 8. G

JAK JSME SE STALI BÁSNÍKY

Ani v ostatních třídách žáci nezhálí. V rámci učiva o poezii se z žáků stali básníci a sami si vyzkoušeli složit několik básní různého žánrového zaměření. A že se jim to opravdu povedlo, to můžete posoudit sami.

MUŽI (óda na opačné pohlaví)
Kamila Bergová, 9. F

Ó muži, ta překrásná, něžná, milá stvoření.
Muži, ach muži.
Ti ochotní, hodní, starostliví,
láskyplní muži.
Naši starostliví a stateční
ochránci.
Muži nám přinášejí do života
plno lásky, štěstí, radosti,
ale také smutku a pláče.
Ale i přesto jsou to muži
s velkým písmenem M,
a proto je natolik milujeme.
Muži jsou pro nás úplně vším.
Žijeme pro muže.

ROVNÁTKA (óda na křivé zuby)
Anna Faltýnková, 9. F

Narostly mi křivé zuby
a málem mi trčí z huby,
ale tyhle kovový drátky
vrátí mi je zase zpátky.
Budu mít úsměv bílý,
každý se závistí rozčílí!

NEDOSTATKY (óda)
Martina Horáková, 9. F

Jsem jako růžová holka,
která nosí kabelky jako by byly z chudáka
bejka.
Plus k tomu pořádně malý a ohlodaný nehty
mám,
a myslím si, bůhví jaký nejsem dobrman.
Obvykle žvaním jen samé žblechty
a prý je se mnou zábava jak s čerty.
Kde to jde, visí na mně samé stříbro jen
a vtípně pajdám na vysokých jehlách ven.
Snad už aby mi někdo přistříhнул křídla,
vypadám, jako kdybych v životě s ničím
nehla.
Z uší mi visí kovové náušnice
a nad rtem místo pihy kreslená neštovice.
Růžovou barvou si patlám líce
a zároveň si cákám na sebe po decích vůni
svíce.
Mé tělo je také velice zvláštní,
je zajímavé, snad i s vrásní.
Jsem vážně velmi legrační,
musím se smát, jsem přímo senzační.
Myslím ale, že psycholog by mi dal jistě pár
dobrých rad,
abych věděla, jak se mám o sebe konečně
pořádně postarat.

JAK JSME SE STALI BÁSNÍKY – pokračování

ÓDA NA MOZEK

Monika Černá, 9. F

Ach ten můj malinký mozeček! Je tak droboučkový!

A bezúčelný! Proč všem při písémkách pracuje naplno,

jen já koukám z okna ven a pak všechno dělám na poslední chvíli ?!

Mám se tím snad trápit? Proč ? Vždyť to je prima!

Mám lehkou hlavu! Komu by se chtělo tahat s koulí plnou znalostí, vědomostí a údajů?!

A toho místa, kterého mi tam zbývá na hlouposti a jiné různé maličkosti....

...tomu říkám prostor..☺ “

ŽENY (óda)

Štěpán Řezník, 9. H

Žena je jak růže květ,

bez ní by nemohl být svět.

Bez ženy neměl by život smysl,

muž by jen u piva a televize skysl.

ÓDA NA MUŽE

Šárka Kuželová, 9. F

Ó, to mužské pohlaví,

Vždy hrdé, statečné a bez chyby.

Když vidí ženu tonoucí

Bez váhání jdou pomoci.

Ach jak by nám tu bez nich bylo,

Nic by nás už netěšilo.

Ženy by se nudily

A děti by nebyly.

Ano, to jsou naši muži,

Avšak někdy bych z nich strhla kůži.

PŘIPOMENUTÍ

I tento školní rok se můžete účastnit

Kroužku ruského

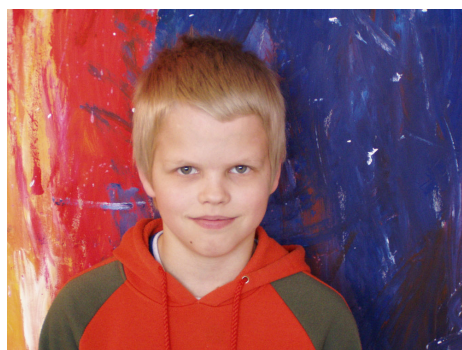
jazyka,

kteřý se koná vždy ve čtvrtek od 14 hodin v učebně výpočetní techniky a třídě 8. H. Těší se na Vás paní učitelka Anna Kocmanová.

DAVID FADRNÝ

O tom, že máme na škole jednoho z nejlepších sportovců v našem městě, asi ví mnoho z vás. Jak se jím člověk stane, si teď můžete přečíst v našem rozhovoru.

1) *Proč sis vybral právě tento sport?*

Jednou mi tatka nabídl, že můžu jet na závody a zkusit své štěstí. Před závody jsem byl jednou na tréninku a na závodech jsem se umístil hned na 3. místě. Od té doby se JUDU věnuji.

2) *Jak dlouho už se judu věnuješ?*

5 let

3) *Kolikrát týdně trénuješ?*

Trénuji 4-5krát týdně.

4) *Jaké výhry si nejvíce ceníš?*

Nejvíce si vážím ceny za 1. místo z mezinárodního turnaje v Berlíně.

5) *Jezdíš na závody i do zahraničí?*

Ano, už jsem byl na závodech v Berlíně, Rakousku, Polsku a na Slovensku.

6) *Kde všude trénuješ?*

V Boskovicích, Blansku a Brně.

7) *Děláš tento sport, protože si to přejí rodiče?*

Ne, dělám to proto, že mě to baví.☺

Šárka Kuželová, 9. F

Krajské kolo v přehazované

Také ostatní naši sportovci dosahují skvělých výsledků. Dne 22. 2. 2007 se dívky z naší školy účastnily krajského kola v přehazované. Blahopřejeme.

Pawla Živná

POZVÁNKA

Na den 20. března 2007 všechny srdečně zveme na 15 hodin do Zámeckého skleníku, kde se bude konat recitační přehlídka žáků základní školy s názvem „světem na křídlech poezie“.

Pavla Živná

REDAKCE:

Šéfredaktor: Pavla Živná

Redaktoři: Petra Palbuchtová
třída 7. H
Petra Grénarová
Anna Faltýnková
Veronika Krahulcová
Lenka Vaňková
Eva Holubová
Jaroslav Vaško
Šárka Kuželová
Martina Horáková
Kamila Bergová
Štěpán Řezník
Monika Černá

Grafická úprava: Pavla Živná

Adresa redakce: ZŠ Boskovice, okres Blansko
Slovákova 8
680 01 Boskovice

